

LES NITS MUSICALS DEL CENTENARI, ESPais PER GAUDIR DE LA COSTA BRAVA

Pau Casals, Manuel de Falla o Isaac Albéniz són alguns dels grans personatges que han deixat la seva empremta als racons de la Costa Brava. La música forma part de la idiosincràsia de molts pobles i de molts esdeveniments que s'hi celebren al llarg de l'any. Molts llocs emblemàtics d'arreu, jardins, places porxadades, claustres, monestirs o espais prop de l'aigua, acullen a l'estiu unes manifestacions musicals i culturals que ja són un referent a nivell internacional. Ara, amb *Les nits musicals del Centenari*, us convidem a descobrir i a gaudir de nou d'algun d'ells.

La música i els festivals que tenen lloc al llarg de l'estiu a diferents indrets emblemàtics de la Costa Brava, contribueixen a enfortir una imatge de qualitat que volem que estigui associada a aquestes platges i pobles que ja fa cent anys van rebre el nom de Costa Brava de la mà d'un personatge, Ferran Agulló, que la va descriure amb tota la seva grandesa.

La Costa Brava acull, avui, una riquíssima varietat de festivals de música, amb un ampli registre, de la clàssica al pop rock, de cantades d'havaneres a concerts de sardanes. Portant la mirada a aquells anys de mitjan segle passat, trobarem que un dels primers artífexs d'aquesta promoció va ser, indubtablement, Josep Ensesa, que l'any 1956 va obrir la seva pròpia casa, els jardins de Senya Blanca de s'Agaró, per la qual cosa es van dir Festivals Mozart. La repercussió i l'èxit d'aquest festival tingué com a conseqüència que moltes altres poblacions i indrets del litoral seguissin els mateixos passos i es creés una xarxa de festivals per tota la geografia de la costa, que els seus promotors van anar adaptant a les característiques peculiars de cada població.

A nivell popular, la cantada d'havaneres de Calella ha esdevingut, amb el temps, punt de trobada d'amics i coneguts en començar l'estiu i cita obligada de tots aquells que volen gaudir d'un racó entranyable de la Costa Brava.

La commemoració del Centenari de la Costa Brava vol revaloritzar tot plegat. La proposta de *Les nits musicals del Centenari* neix de la voluntat del Patronat de Turisme Costa Brava Girona i dels organitzadors dels festivals de música de retre un homenatge al Centenari i a la música. Els festivals hi col·laboren dedicant-hi una nit de la seva programació i, a més, hi haurà un concert especial: **Visions de la Mediterrània**, que en el marc del Festival de la Porta Ferrada, de Sant Feliu de Guíxols, presentarà les interpretacions de diversos cantautors que ens transmetran l'essència de la cultura mediterrània.

Unes nits per gaudir de la música, per compartir amb els amics, per descobrir espais únics i per celebrar que la Costa Brava compleix cent anys en plena forma.

Dolors Batallé
Directora del Patronat de Turisme Costa Brava Girona

PORT BO

L'oració del pescador	05
Pensaments	06
Ay! Lola	07
La barca xica	08

TRIO ARRELS DE MENORCA

Pregaria marinera	09
Lluna plena	10
La golondrina	11
Ets com una altra Menorca	12

LUCRECIA

Clara	13
Cachita	14
El peix enamorat	15
Mamá Inés	16

ARJAU

Records	17
Aquí está el negro	18
Tamariu	19
Calavera	20

LA TAVERNA

He perdido una perla	21
El cant de mar	22
El barco de ron	23
Escolta es vent	24

TOTS ELS GRUPS

La bella Lola	25
El meu avi	26

L'ORACIÓ DEL PESCADOR

Lletra i música: Carles Casanovas

Qui ens creà el mar i la terra?
Qui dóna vida als seus fills?
Qui quan amb pluja i tempesta
ens torna a tots fins a port?

Qui quan el sol es desperta
i l'horitzó es crema al mar,
posa l'esperança en el cor
del pescador i un cantar?

Senyor, Senyor, escolteu-nos
Vós sou nostre timó
El fruit del mar doneu-nos
i escolteu nostra oració.

A Vós cantem alegres
som braus i som bons mariners
lluitem com cada dia, Senyor,
amb el cor ple d'il·lusió.

A Vós volem fer pregària
per dar-vos gràcies, Senyor
pels béns que cada dia
de Vós rebem com un do.

Tallem l'ona generosa
vela i xarxa tot a punt
i marxem, mar endins, proa a nord,
per fer el viatge tots junts.

Senyor, Senyor, escolteu-nos...

PENSAMENTS

Lletra: Carles Casanovas

Música: Antoni Mas

Encara tinc ta mirada
gravada en el pensament.
Esguarda'm i abriga'm,
queda't i estima'm,
sembla que em va dient.
Que jo tinc el teu somriure
jugant en el pensament.

Seràs el vent
que empeny ma barca,
amor silent
que em du la calma,
estel fulgent
en les nits llargues,
racer calent
en temps de grop.

Seràs un far
en la distància.
Curull el cor
de l'ambrosia.

Però vet ho aquí,
no sé perquè
mai t'he robat
ni un sol bes.

Avui tinc el teu somriure
jugant en el pensament

AY! LOLA **Anònima**

Ay! Lola si tu me quieres
voy a comprarte, voy a comprarte,
una barca con velas
y con sus remos para pasearte

Juntos iremos al mar
y gozaremos los dos
tu cuidarás de la vela
yo cuidaré del timón

Y si la mar se alborota
no temas Lola, no temas Lola.
Tu eres la preferida
y la más hermosa entre las olas.

Vámonos a la mar, vámonos
con su dulce vaivén.
Vámonos a la mar, vámonos
vamos pronto mi bien
Vámonos a la mar, vámonos
que la luna es un claro fulgor.

Y estrechándote entre mis brazos
te cantaré siempre
mi canto de amor (bis)

Mi canto si
si del amor.

LA BARCA XICA

Lletra: Rafael Llop
Música: Josep M. Roglan

Amb l'esclop d'un pescador
m'he fet una barca xica;
d'un llapis el pal major
i la vela més bonica
d'un retall de mocador.

El rem els he fet tallar
dels boixets d'una puntaire
i per a poder-la ancorar
un ham que no pesi gaire
lligat amb fil de pescar.

Amb l'ala d'un papalló
i una agulla de pinassa
faig la canya i el timó
per si cas hi ha maregassa
no es posi gens al gairó.

La xarxa la fa un follet
amb tela de mosquitera,
que jo conec un indret
per quan surti de pesquera
on només hi ha xanguet.

La meva barca és així
petita com una engruna,
i quan solqui el blau marí
tindrà la llum de la lluna
il·luminant-li el camí.

I el dia que arribi a port
carregat de proa a popa,
vela inflada i remant fort,
tot el poble farà tropa
pregonant la meva sort.

Tothom dirà: Déu n'hi do,
tanta pesca no s'explica,
tres unces del peix millor,
amb una barca tant xica
com l'esclop d'un pescador.

PREGARIA MARINERA

Lletra: Tòful Mus

Música: Francesc d'Assís Tàrrega Eixea

Desperta amor, sa mort m'ha està cridant,
i saps que vull partir, mirant el cel i la mar.
Per sa finestra neix, es sol que m'ha ofereix,
uns raigs de clara llum, per es vol etern.

Sa meva barca sigui sa tomba,
es pal i antena faran de creu,
deixau sa vela ben escotada,
que sa bordada es cap a vent.
Mon pare i l'avi al fons m'esperen,
van prendre es viatge un poc més prest,
la mar gelosa massa desitja,
omplir-se es ventre d'homes valents.

Prega mariner, si veus sa barca sense patró,
però no ploris si per flassada,
no vull sa terra sinó mar blava,
es cos s'escampi per mil onades,
fins l'infinít des temps.

A sa vorera seu una dona, amb es ulls fixos a l'horitzó,
de sa mà dreta cau una rosa,
del seu cor brolla una oració,
sa ma esquerra estalonada,
amb es fill jove que de major,
en un miracle de fel semblança,
vol com son pare ser pescador.

LLUNA PLENA
Lletra: Tòful Mus
Música: Josep Bastons

Com és que els vells pescadors, no moren dins de la barca.

A l'hora de la foscor, besa la llum de l'albada,
dient adéu a la mar, esculls, desitjos i lloses,
en terra poden quedar, pensaments que facin nosa.

No te'n vagis encara company,
poc a poc cantarem la darrera,
lentament, retardant el compàs,
tanmateix ja ningú ens espera.

I després baixarem cap el port,
voltejant pas a pas la vorera,
obrirem el calaix dels records,
sols els bons els dolents deixant pena.

Però deixem que el destí, sigui qui mani la vela,
cantem les nostres cançons, amb la veu plena i serena.
Avui segur que tampoc, la sort ens dóna l'esquena
l'oratge ve de xaloc, i fa nit de lluna plena.

No te'n vagis encara company,
poc a poc cantarem la darrera,
lentament, retardant el compàs,
tanmateix ja ningú ens espera.

Malgrat tot si arribem, fins el moll,
on descansen les barques i nances,
comptarem quantes n'hi ha que mai més,
com tu i jo pescaran esperances

No te'n vagis encara company
que tenim avui nit, lluna plena

LA GOLONDRINA

Lletra: Caetano Veloso

A dónde irá, veloz y fatigada,
la golondrina, que de aquí se va,
así en el cielo, se hallará angustiada,
buscando abrigo, y no lo encontrará.

Junto a mi pecho, se hallará su nido,
en donde pueda, la estación pasar,
también yo estoy, en la región perdida,
oh cielo santo, y sin poder volar.

Ave querida, amada golondrina,
mi corazón, al tuyo estrecharé,
oiré tu canto oh tierna golondrina,
recordaré mi patria y lloraré.

ETS COM UNA ALTRA MENORCA **Lletra: Tòful Mus** **Música: Deseado Mercadal**

Ja entre es somnis de jove
vaig començar-te a estimar.
Tota Menorca em deia,
serà un trosset de roqueta,
fill d'es vent i la mar.

Te cercava per entre sa tristor
de ses platges solitàries,
esperava trobar es teu amor
a s'hora que es sol s'amaga.

Amb es braços abraçava sa brisa,
ja pensant que t'enllaçava,
i dins sa fresca de s'aigo sentia,
com es teus, com es teus llavis besava.

Ets com una altra Menorca,
plena de pau i de llum,
sols ella té ses belleses,
que es déus guardaven per a tu.

I es dintre teu, dona meva,
on tenc fet es meu altar,
ets com una altra Menorca
filla d'es vent i la mar.

Te vaig veure, per un rústic casat,
entre tanques i dreces,
com miracles es van fer realitat,
es somnis de nits enrere.

Entre es braços,
forts com si fossin branques,
es teu cos et tremolava,
com sa ma meva,
quan ses teves galtes
dolçament acariciava.

CLARA

Clara
De la manigua cubana
Era una flor de la Habana
Que en noches de gala
Pintaba el amor.

Clara
Hija del frío y la llama
Hija del frío y la llama
Se fue una mañana
La fuente cantaba se oía una voz.

Si tu quisieras mañana
Canela en rama flor de maní
Yo te daría un te quiero
Un sol un lucero
Un lirio en Abril.

Yo prendería en tu pelo
La flor del deseo
Clavel carmesí

Clara
De luna de madrugada
La flor de un tiempo que amaba
Galantes pавanas pencils en flor.

Clara
Porque cien años no es nada
Porque cien años no es nada
Y cada mañana desde mi ventana se escucha decir

Si tu quisieras mañana
Canela en rama flor de maní
Yo te daría un te quiero
Un sol un lucero
Un lirio en Abril.

Yo prendería en tu pelo
La flor del deseo
Clavel carmesí.

Clara
De tu leyenda olvidada
De tu leyenda olvidada
Ya no queda nada
La fuente cantaba se oía decir.

Si tu quisieras mañana
Canela en rama flor de maní
Yo te daría un te quiero
Un sol un lucero
Un lirio en Abril.

Yo prendería en tu pelo
La flor del deseo
Clavel carmesí.

CACHITA

Lletra: Ricardo Montaner

Óyeme cachita, tengo una rumbita
pá que tu la bailes como bailo yo
muchacha bonita, mi linda cachita
la rumba caliente es mejor que el fox
mira que se rompen ya de duro las
maracas y el de los timbales ya se
quiere alborotar
Se divierte así el francés y también
el alemán y se alegra el irlandés
y hasta el musulmán
Y si baila un inglés, se le mete
el alboroto y es pá que se vuelve loco
hasta un japonés
Cachita está alborotá; ahora
baila el cha-cha-chá
El sueño de la cachita
es bailar el cha-cha-chá
buscando una pareja que
la lleve a gozáse
se va a la discoteca
no má pá averigua
pá vé si encuentra un negro
que la ponga a sudá
Cachita dímelo
cachita aquí estoy
mamita dámelo
cachita te lo doy
cachita por favor.

EL PEIX ENAMORAT

Lletra: V. Torrent

Música: E. Parra

Aniré a visitar els crancs
passaré per casa del lluç
i a la tarda i tota la nit
nedaré lleuger dels rocs a l'avenç.
Adéu alguers de vellut
corrents temprades
adéu clarors trencadisses
adéu bressol - adéu bressol adéu -
No viuré més ací, em falta l'aire,
me'n vaig prop del sol i la terra,
les espines em travessen les esclates
i els ulls i els dits em creixen
i em puja el pols.

Aniré...

Pocs dies plega el sol que el vell no canta,
les ones vora la platja vos ho diran
- si bé escolteu el so -
diu tan dolces raons de dalt i escuma
que estrem les entranyes de l'aigua
i un gran peix malferit per l'enyorança
s'atansa dins la terra i se'n fuig del mar.

Aniré...

AY MAMÁ INÉS

Lletra: Eliseo Grenet

Ay mamá Inés, ay mamá Inés
todos los negros tomamos café.

Ay mamá Inés, ay mamá Inés
todos los negros tomamos café.

Yo estaba en casa e´Madrina
Que ayer me mandó a buscar
En el solar de la esquina
Para bailar y gozar

Ay mamá Inés, ay mamá Inés
todos los negros tomamos café.

Yo estaba en casa e´Madrina
Que ayer me mandó a buscar
En el solar de la esquina
Para bailar y gozar

RECORDS

Lletra: Narcisa Oliver

Música: Josep Bastons

A dalt d'unes roques mirant a llevant
un vol de gavines ha vingut volant
les aigües són clares i els pins fan olor
i jo sento encara el deix d'un petó.

L'aire fred de tramuntana
que arriba del Pirineu
porta cristal·lina i clara
recordant-se de ta veu

Veig ta cara reflexada
dins el blau immens del mar
I tu em dius, altra vegada,
ets per mi, tu tornaràs.

Recordo aquells dies d'amor tant intens
quan vaig en la barca lluitant amb els vents
la mar em reclama però ja tornaré
i la meva esposa de tu jo en faré.

L'aire fred de tramuntana
que arriba del Pirineu
porta cristal·lina i clara
recordant-se de ta veu

Veig ta cara reflexada
dins el blau immens del mar
I tu em dius, altra vegada,
ets per mi, tu tornaràs.

AQUÍ ESTÁ EL NEGRO **Anònima**

Aquí está el negro vendiendo flores,
como azabache negro nací
y fue mi suerte tan favorita,
que esclavo tuyo me convertí.

Despierta, tú niña hermosa,
de este sueño embriagador
y mándame de tus ojos,
una mirada de amor
y mándame de tus ojos,
una mirada de amor.

Flores te ofrezco niña hechicera,
flores tan puras como mi amor
flores que nacen tristes si lloras,
en los jardines del corazón.

Toma este ramo de flores
tómalo por compasión,
que en este ramo de flores
en él va mi corazón
que en este ramo de flores
en él va mi corazón.

TAMARIU

Lletra: Narcisa Oliver

Música: Josep Bastons

De l'horitzó la ratlla ben traçada
ja la teranyina daurada pel sol romp.
En terra és fosc, encara és matinada
però a les coves d'en Gispert ja hi neix el sol.

Va poc a poc, avança carregada,
les gavines la segueixen en gran vol.
La mar està molt quieta, i és gelada.
L'aire marí ens promet un dia bo.

De la platja l'he vist arribar
i amb silenci d'un matí d'estiu
he sentit els mariners cantar
una havanera a Tamariu:

“Quan neix el sol a Tamariu
de l'Iris va prenent els colors;
la gavina deixa son niu
i la mimosa obre ses flors.
La mar, les roques va besant,
el cor somnia un cant joliu.
És aquell cant que surt del mar:
que n'ets de bella, Tamariu!”

CALAVERA **Anònima**

Calavera me llaman las niñas por mi ligereza,
yo no puedo pasar sin mirarlas de pies a cabeza.
Ellas fueron mi dulce tormento y mi loca pasión,
y es por eso que paso las noches,
que paso las noches bajo su balcón. (bis)

Sale el gallo con el quiri quiri quiri quiri quiri,
la gallina con el cara cara cara cara cara,
los polluelos con el pío pío pío pío pío pi
Y se arma un lío con el quiri quiri
cara cara pío pío pi. (bis)

Si ellas son así,
que voy a hacer yo,
todas para mi,
todas para mi,
será lo mejor.
Adiós que me voy,
hermosa beldad.
Tan solo te pido,
que des al olvido
mi felicidad.

De ... colores, de colores se visten los campos en la primavera,
de colores son los pajaritos que vienen de fuera,
de colores es el arco iris que vemos lucir,
y por eso las niñas bonitas
de muchos colores me gustan a mi. (bis)

Si ellas son así ...

HE PERDIDO UNA PERLA **Anònima**

He perdido una perla
La he perdido en el mar
Es una perla hermosa
Que no puedo encontrar

He perdido una perla
La he perdido en el mar
Una perla preciosa
Es una perla hermosa
Que no puedo olvidar

Noche y día la sueño
Con delirio y pasión
A la perla preciosa
Que perdí sin razón

Y a mi Díos yo le pido
Rendido ante su altar
(*) que me devuelva a Cuba,
Porque Cuba es la perla
Que he perdido en el mar (bis)

EL CANT DEL MAR **Lletra: A. Vilàs** **Música: S. Dabau**

Vell pescador que camines
Amb els ulls posats al mar
Malgrat que les teves nines
Ja no veuen les gavines
En el seu entorn volar

I sense esma, ni rumb ni nord
Caminant i a la deriva
Un vell es passeja pel port
Creu sentir que el mar el crida
I recorda el vell pescador
Aquelles hores per ell viscudes
Quan ell n'era Jove i fort
Les tempestes per ell vençudes
Les tempestes per ell vençudes

I mormola, entre sanglots
Paraules perdudes
I mormola, entre sanglots
Paraules al vent
Al vent perdudes (Bis)

Vull navegar mar enllà
Enmig d'un vol de gavines
Romandre dins del meu mar
Enmig d'ones gegantines
Guardeu-me un boci de mar
No sentiu que el mar em crida
No sentiu que el mar em crida

No sentiu el cant del mar
I aquest cant, aquest cant mon cor captiva

Ja no passeja pel port
ni camina a la deriva
ja descansa el vell pescador
ja no sent que el mar el crida
El mar canta aquesta nit
Una tonada, tonada tranquil·la
la cançó que entona la mar
la coregen vols de gavines

El vent xiula el bell cantar
estrofes senzilles
el vent xiula el bell cantar
d'aquelles estrofes
estrofes senzilles (Bis)

Vull navegar mar enllà...

BARCO DE RON **Popular**

Salió de Jamaica, rumbo a Nueva York
Un barco velero, un barco velero
Cargado de ron

En medio del mar, el barco se hundió
La culpa la tuvo el señor capitán
Que se emborrachó

No siento.... El barco, no siento el barco
Que se perdió
Siento el piloto, siento el piloto
Y la tripulación

Pobres... marinos, pobres pedazos
De corazón
Que la mar brava, que la mar brava
Se los tragó

Señor capitán, déjeme subir
A izar la bandera del palo más alto
De su Bergantín

Que quiero mirar, del palo mayor
Si en el puerto se halla
Si en el puerto se halla
Esperando mi amor

ESCOLTA ES VENT
Lletra: Tòful Mus
Música: J. LL. O. Monasterio

Si no veus dins dels meus ulls
El que esperes, que et digui amb la mirada
Si penses que tal vegada,
les promeses d'amor no son sinceres

Si penses que t'he oblidat un moment
Demana totes les nits en aquella estrella del firmament
Els vespres que havia pregat, dugués en el teu costat
Tot l'amor que t'he tingut i et tindrè

Mira el cel i escolta es vent que de Menorca t'arriba
Et dirà que tu ets sa vida i del meu cor sentiment
Mira el cel i escolta es vent

Si tu creus que tot lo meu, és mentida
Si tu creus que no t'estimo,
Si penses que tal vegada,
en el mon de l'amor vius enganyada

l'estrella que com jo plora a la nit
espera l'hora i el dia enyorant que tu retornis aquí
podria dir-te el moment , la pena com va creixent
va creixent i arriba al fons del meu pit

Mira el cel i escolta es vent que de ...

LA BELLA LOLA Popular

Cuando en la playa la bella Lola,
su larga cola luciendo va,
los marineros se vuelven locos
y hasta el piloto pierde el compás.

¡Ay! que placer, sentía yo,
cuando en la playa sacó el pañuelo
y me saludó, pero después,
llegó hacia mí,
me dio un abrazo y en aquel lazo
creí morir...

Después de un año de no ver tierra,
porque la guerra me lo impidió,
me fuí al puerto donde se hallaba
la que adoraba mi corazón...

¡Ay! que placer, sentía yo,...

La cubanita lloraba triste,
de verse sola y en alta mar,
y el marinero la consolaba:
no llores Lola, no llores más.

¡Ay! que placer, sentía yo...

EL MEU AVI

Lletra i música: J.L. Ortega Monasterio

El meu avi va anar a Cuba
a bordo del “Catalán”, el millor
barco de guerra
de la flota d’Ultramar.
El timoner i el nostramo i catorze mariners
eren nascuts a Calella, eren nascuts
a Palafrugell...

Quan el “Catalán” sortia a la mar,
els nois de Calella feien un cremat,
mans a la guitarra, solien cantar,
solien cantar:Visca Catalunya!
Visca el ”Catalán”!...

Arribaren temps de guerres,
de perfídies i traïcions
en el mar de les Antilles
retronaren els canons.
I el mariners de Calella,
el meu avi enmig de tots,
varen morir a coberta, varen morir
al peu del canó!

Quan el “Catalán” sortia a la mar,
cridava el meu avi:
apa nois que és tard!
però els valents de bordo
no varen tornar, no varen tornar
tingueren la culpa
els americans...